

Ο Σπείρων

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ» (Λουκ. 8,5)

«Βγῆκε ὁ σποριάς γιὰ νὰ σπείρει τὸν σπόρο του»

Ο κάθε χριστιανός είναι ένας «σπείρων». ἔχει διάρκεια η λέξη. Δεν μένει σε ένα χρονικό σημείο, αλλά είναι μία διαρκής κίνηση. Ο χριστιανός σπέρνει κάθε ώρα και στιγμή τον λόγο του Θεού. Για να σπείρεις όμως, χρειάζεται η καρδιά σου να είναι γη αγαθή. Να έχει καρπό εκατονταπλασίονα, εν υπομονή πολλή. Γιατί μόνο όταν έχεις, δίνεις, προσφέρεις, σπέρνεις. Και για να είσαι σπείρων διαρκώς, κάποιος σου έδωσε τους σπόρους του. Είναι ο Χριστός της Εκκλησίας. Τον εμπιστεύεσαι και συνεχώς γεμίζει η καρδιά σου από τη σπορά. Βγάζει στάχια και σιτάρι. Κι είναι έτοιμη να γίνεται η μικρή ζύμη, που όλο το φύραμα ζυμοί.

Σπόρος είναι η αγάπη. Είναι η αλήθεια. Είναι η αρετή. Είναι η πίστη στην ανάσταση. Είναι η συγχώρηση. Είναι η άρνηση του «μόνο εγώ». Είναι η μετοχή στην κοινότητα της Εκκλησίας. Διότι εκεί είναι η αγαθή γη. Εκεί όπου οι άνθρωποι αισθάνονται ότι η ύπαρξή τους οριοθετείται από την παρουσία του Χριστού. Από

το βίωμα των Αγίων. Από το μυστήριο της Ευχαριστίας, στο οποίο γινόμαστε όλοι ένα. Από την μετάνοια για ό,τι έχουμε χάσει ή σε ό,τι έχουμε αποτύχει διότι αρνηθήκαμε να εμπιστευθούμε. Και για να είμαστε σπείροντες σημαίνει ότι έχουμε νικήσει το κλείσιμο στον φόβο ότι το σήμερα δεν είναι για την πίστη, στην ριζωμένη πεποίθηση ότι η Εκκλησία είναι οι ταγοί της και μόνο, στο ότι τελικά δεν μας χρειάζεται ο Θεός, ενώ Εκείνος ζητά από εμάς και τ' αυτιά μας να ανοίξουμε και τη χάρη Του να μοιραστούμε, κι ας μην είμαστε εμείς αυτοί που σώζουμε. Είμαστε όμως οι σπείροντες. Κι αν η σπορά είναι εν δάκρυσι, ο θερισμός θα είναι εν αγαλλιάσει.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

Πηγή: pemptousia.gr